

[Aksel Larsen.]

ting, det ærede medlem også kunne begynde med. I 1945 blev der her i København holdt en tale, som jeg gerne vil have lov til at citere lidt af. Jeg har læst den i „Berlingske Tidende“. Der blev i denne tale sagt bl. a. disse ord:

„Den kamp, som Sovjetunionen under sin store marskal Stalins ledelse har kæmpet, har vundet en verdens beundring og alle undertrykte folks taknemlighed“. Der blev sagt:

„Hr. generalmajor“ — det var en tale til de sovjetiske generaler — „De og Deres soldater er kommet til vort land som et led i det store befrielsesværk, der fylder vore hjerter med en uendelig taknemlighed. Gennem lange og tunge år har vi set frem til den stund, hvor vort land igen blev frit. Det frie Danmark hilser gennem Dem Deres store marskal Stalin, den røde hær, flåden og flyvevåbenet og det russiske folk.“

Det er mig ikke bekendt, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, som holdt denne tale i 1945, har givet nogen undskyldning for, at han hyldede den „store Stalin“, og når selv det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, der dog ikke har været så sympatisk indstillet overfor Sovjetunionen, kunne tale om „den store Stalin“, så er det måske forklarligt — det er måske ikke undskyldeligt, men dog forklarligt — at også danske kommunister kunne gøre det.

Jeg beder stats- og udenrigsministeren om undskyldning for, at jeg har haft den opfattelse, at tidligere såkaldt storadmiral Raeder fortsat var æresborger i Kiel, og jeg takker stats- og udenrigsministeren for oplysningen om, at der fremover vil blive arbejdet med spørgsmålet om erstatning til de danskere, der har været i tyske fængsler og koncentrationslejre.

Jeg ser mig ikke i stand til at takke for de bemærkninger, stats- og udenrigsministeren har fremsat om de militære udgifter, om genindkaldelserne o. s. v., fordi der jo ikke deri var den ringeste imødekommelse af de synspunkter, jeg har fremført. Jeg får oplyst nu, at udgifterne til genindkaldelser står på den vedtagne finanslov, så der altså ikke er tale om nogen ny udgift, der ikke er kalkuleret her. Det ved jeg udmærket godt, men det ændrer ikke det forhold, at hvis man undlader genindkaldelser, sparer

man altså disse — var det 6 mill. kr.? (*Afbrydelse* fra salen). Var det 4 millioner? Ja, men den højtærede forsvarsminister har fornylig talt om, at man endogså må gå så vidt, at man må forsøge at spare på de militære budgetter, og så kan det vel ikke være helt uberettiget, at man opfordrer til også at spare på dette område.

Endelig er der spørgsmålet om enheden. De bemærkninger, jeg har fremsat, dem fastholder jeg, dem er der ikke rokket ved, dem kan der ikke rokkes ved. Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt statsministeren burde indkalde socialdemokratiets hovedbestyrelse til at drøfte en kommunistisk enhedshenvendelse, er det selvfølgelig et rent teknisk spørgsmål, men i den henseende er det ganske vist en smule interessant, at en statsminister har den opfattelse, at forelå der en sådan henvendelse, burde den ikke forelægges den socialdemokratiske hovedbestyrelse. Nu er der altså det ved det, at der ikke foreligger nogen henvendelse til socialdemokratiet fra vort parti, og det er en af grundene til, at jeg ikke forstår den ophidselse, som gjorde sig gældende i hvert fald i den socialdemokratiske presses spalter.

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft fremsatte nogle udtalelser overfor mig, som gør det rimeligt, at jeg kommer med en enkelt bemærkning. Det ræsonnement om baggrunden for den ændrede internationale situation, som det ærede medlem kom med, anser jeg for ganske urealistisk. De afgørende momenter i den ændrede militærpolitiske, strategiske og hele internationale situation kan der for mig ikke være tvivl om koncentrerer sig omkring to poler. Den ene er brintbomben og de andre nyeste våben, og den anden er Stalins død. Man kan vurdere de fremtidige virkninger af disse afgørende begivenheder forskelligt, og ingen kan sige noget bestemt derom, men at det er disse to begivenheder, der har været de drivende kræfter i de sidste tiders ændrede internationale situation, burde ingen kunne være i tvivl om.

Til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts udtalelse vedrørende militærudgifterne og militærbudgettet skal jeg kun sige, at det ærede medlem holder den samme tale, hver gang der er spørgsmål om besparelser på det militære område. Sådan vil